

9.Sınıf Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi İslam ve İbadet Konu Anlatımı

İslam'da İbadet ve Kapsamı

Allah (c.c.) insanları kendisine kulluk etmeleri için yaratmış, peygamberleri vasıtasıyla nasıl bir hayat sürmeleri gerektiğini onlara bildirmiştir. Hz. Âdem'den (a.s.) Hz. Muhammed'e (s.a.v.) kadar bütün peygamberlerin insanlığı davet ettiği kurtuluş yolunun ortak adı İslam'dır. Bütün peygamberler insanları Allah'a (c.c.), elçilerine ve ahirete iman etmeye; Allah'a (c.c.) ibadet etmeye ve O'nun rızası doğrultusunda kulluk bilinciyle yaşamaya davet etmişlerdir. Bu davete icabet eden insan, hayatını anlamlandırmış ve yaratılış amacını bulmuştur.

İnsan; Rabbini tanımak ve O'na ibadet etmek için yaratılmış ve yaratılmışların en şerefli olarak nitelendirilmiştir. İbadet Allah'ı (c.c.) tanımanın ve O'na iman etmenin tabii bir neticesidir. İbadet kelime olarak boyun eğmek, itaat etmek, saygı duymak, kulluk etmek, tapınmak gibi anlamlara gelir. Dinî bir kavram olarak ibadet; müminin Allah'ın (c.c.) rızasını kazanmak için kulluk görevini yerine getirmesi, emirlerine uyması ve yasaklarından kaçınmasıdır? İnsan Allah'a (c.c.) karşı sevgi, saygı ve itaatini en güzel şekilde ibadetle gösterir.

Özel anlamda ibadet denilince namaz, oruç, zekât, hac gibi Allah'ın (c.c.) farz kıldığı, belli kurallara göre yapılan ibadetler kastedilir. Bunlar Kur'an'da kesin olarak yapılması emredilen ve Hz. Muhammed (s.a.v.) tarafından nasıl yapılacağı öğretilmiş günlük, haftalık, yıllık ibadetlerdir. Bu ibadetlerin belirli vakitleri ve uygulama şekilleri bulunmaktadır. Farz ve vacip olarak nitelendirilen zorunlu ibadetlerin dışında nafle ibadetler de vardır. Nafle ibadetler bir mümin için hayatı ve kulluğu güzelleştiren amellerdir. Teheccüd, kuşluk gibi namazlar, Ramazan ayı dışında tutulan oruçlar nafle ibadetlere örnek olarak verilebilir.

İslam'a göre ibadet kavramı, vakti ve şekli belirli olan ibadetlerle sınırlı değildir.

İnsanın Allah'a (c.c.) karşı duyduğu sevgi ve saygının neticesi olarak O'nun rızasına uygun davranması da genel anlamda ibadet olarak kabul edilir. İslam'a göre Allah'ın (c.c.) rızasını kazanma niyetiyle yapılan her güzel iş ve davranış salih amel olarak nitelenir ve ibadet sayılır. Allah'ın (c.c.) hoşnutluğunu kazanmak amacıyla kişinin anne babasına iyi davranması, büyüklere saygılı olması, öğrendiği faydalı bilgileri arkadaşlarıyla paylaşması, güler yüzlü olması, yaşadığı yeri temiz tutması gibi davranışlar da ibadet değeri taşımaktadır. Aynı zamanda Allah'ın (c.c.) yasakladığı yalan, gıybet, iftira, haksızlık, içki, kumar ve zina gibi kötülüklerden sakınmak da ibadet kapsamına girer. Burada önemli olan bu amellerin Allah'ın (c.c.) rızasını kazanma niyetiyle yapılmış olmasıdır. Hz. Peygamber (s.a.v.) "Vücuttaki bütün eklem ler için her gün sadaka vermek gerekir. Bineğine binmek isteyen kişiye yardım etmek veya eşyasını bineğine yüklemek sadakadır. Güzel söz sadakadır. Namaza giderken atılan her adım sadakadır. Yol göstermek sadakadır buyurarak bu güzel amellerin her birini ibadet olarak nitelendirmiştir. Bu ibadet anlayışı Müslümanları daima iyilik peşinde koşan insanlar olmaya teşvik etmektedir. Çünkü bir Müslüman için hayatın amacı Allah'ın (c.c.) rızasını kazanmaktır. Allah'ın (c.c.) rızası da ancak ibadet bilinciyle yaşayıp iyi ve güzel davranışlar sergileyerek elde edilebilir. Yüce Allah bu güzel davranışları yapan kimseleri ödüllendireceğini Kur'an'da şu şekilde bildirmiştir: "Allah iman edip salih amel işleyenleri, karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size Allah'ın ayetlerini apaçık okuyan bir peygamber göndermiştir.

İslam'da İbadetin Amacı ve Önemi

Özel anlamda farz ve nafle ibadetlerin, genel anlamda bütün salih amellerin temel amacı kişiyi Allah'ın (c.c.) rızasına ulaştırmaktır. Yüce Allah'ın insanın yapacağı ibadetlere ihtiyacı yoktur. İnsanların, emirlerine uymayıp yasaklarından kaçınmamasının O'na herhangi bir zararı olamaz. İnsan Allah'a (c.c.) olan şükür borcunu yerine getirebilmek, O'na olan sevgi ve saygısını gösterebilmek için ibadetlere ihtiyaç duyar, ibadetler, insanın ruhunu yüceltir, onu kötülüklerden arındırır.

İbadetler, imanın kalpte kök salmasını sağlar. Çünkü ibadetler imanın yaşanması ve tadına varılması demektir. Kur'an-ı Kerim'de birçok ayette iman ile salih amel birlikte zikredilmektedir.9 10 İman etmek insanı salih ameller işlemeye sevk eder, ibadetler de imanı kuvvetlendirir.

Yalnızca Allah'a ibadet etmek, insanı diğer varlıkların ve kendi arzularının kölesi olmaktan korur. Allah'ı (c.c.) tanımak ve ona ibadet etmek insanı kula kulluktan kurtarır, gerçek anlamda özgür kılar.

İnsan, kötü davranışları çoğu zaman yanlış olduğunu bildiği halde yapar. Bu, iradesinin zayıflığından kaynaklanır. İnsanın iradesini terbiye etmesi gerekir. Bu da ancak ibadetle mümkün olabilir. İbadetler insan iradesini kuvvetlendiren ve insanı ahlaki sorumluluklar konusunda daha duyarlı olmaya hazırlayan uygulamalardır. Mesela oruç gerçek bir sabır eğitimidir. Namaz, günde beş vakit insanı Allah'ın (c.c.) huzurunda boyun eğdirerek kibirden ve her türlü kötülükten alıkoyar. Zekât insandaki mal hırsını terbiye eder, toplumsal dayanışmayı arttırır. Hac zorluklarla mücadeleyi ve kardeşlik bilincini öğretir.

İbadet, inanan insanı Allah'a (c.c.) yaklaştırır, sıkıntılardan korur. Hayatın zorlukları karşısında bunalıma düşen, ümitsizliğe kapılan insan ibadet sayesinde çıkış yolu bulur, ibadet, insanı dünyanın maddi bağlarından kurtararak ruhen yüceltir.

İbadet bilinciyle yaşayan insan Allah'ı (c.c.) unutmaz. Allah'ın (c.c.) sevgisi kalbine yerleşir. Kötülüklerin esaretinden kurtulur. Allah'a (c.c.) olan inancı ve bağlılığı, onu yanlış yollardan korur. Doğru yolda, düzgün bir hayat sürmesini sağlar. İman eden insan için ibadet dünya ve ahiret mutluluğunun anahtarıdır.

İbadet insanı iyiliklere sevk eder, kötülüklerden uzaklaştırır. İbadetler sayesinde yüce yaratıcıyla bağını güçlendiren insan iyiliklere yönelir. Allah (c.c.) katında kazandığı değeri kaybetmek istemeyen kişi, O'nun yasakladığı kötülüklerden de uzaklaşır. Allah'ın (c.c.) yasaklarından kaçınmanın da ibadet olduğu bilinciyle yaşar.

İslam'da İbadet Yükümlülüğü

Yüce Allah insana akıl ve irade vermiştir. Akıllı ve iradesi sayesinde insan kendisine, çevresine ve Rabbine karşı sorumluluklarını yerine getirebilir. Dolayısıyla akıl ve irade insan için hem sorumluluk sebebi hem de sorumluluklarını yerine getirme aracıdır. İnsanın en büyük yükümlülüğü Allah'a (c.c.) karşı olan kulluk görevidir. Diğer bütün sorumlulukları bu yükümlülüğe göre konumlanır. İnsanın kendisine, topluma ve çevreye karşı sorumlulukları Allah'a (c.c.) kulluk sorumluluğunun birer parçasıdır.

Yüce Allah insanı kendisine kulluk edebilecek kabiliyetlerle donatmıştır. Akıllı ve ergenlik çağına ulaşmış her mümini farz ibadetleri yapmakla sorumlu tutmuştur. Dinin emirlerini yerine getirmek ve yasaklarından kaçınmakla sorumlu tutulan kimseye **mükellef** denir.

Kişinin ibadetle mükellef olması, ibadete güç yetirebilmesine bağlıdır. İslam hiç kimseyi gücünün yetmediği ibadetlerle sorumlu tutmamıştır. İslam'a göre akıl ve irade ibadetle mükellef olmanın şartlarıdır.

Kişinin, akletme ve irade kabiliyetinin bulunmadığı uyku, baygınlık, delilik gibi durumlarda ibadet mükellefiyeti yoktur. Yine kişi, yanılma, unutma ya da başkası tarafından zorlanma sebebiyle yerine getiremediği ibadetlerden de sorumlu tutulmamıştır.

Ef'al-i mükellefin, sözlükte "mükelleflerin fiilleri" anlamına gelir. Terim olarak da dinen yükümlü sayılan insanların davranışları ve bunlarla ilgili hükümler anlamındadır. Akıllı ve ergenlik çağına gelmiş her Müslüman yaptıklarından sorumludur.

Bu sorumluluk bazı davranışları yapmayı, bazılarını da yapmamayı gerektirir. **Farz, vacip, sünnet, mendup** kavramlarıyla İslam'ın yapılmasını istediği davranışlar kastedilir. Yapılmaması istenen davranışlar ise **haram** ve **mekruh** kavramlarıyla belirtilir. **Mubah** kavramı da insanın yapıp yapmamakta serbest olduğu davranışlar için kullanılır.

Farz : Farz kelimesi; belirlenmiş, kesinleştirilmiş şey, pay, nasip gibi anlamlara gelir. Terim olarak ise dinin mükelleften yapılmasını kesin ve bağlayıcı şekilde istediği iş ve davranışlar anlamındadır.

Vacip : Vacip kelimesi sözlükte yapılması gerekli, zorunlu olan anlamına getir. Terim olarak ise yapılması farz seviyesinde olmayan fakat sünnetten daha kuvvetli olan dinî hükümler anlamında kullanılmıştır. Bu anlamdaki vacip terimini Hanefi Mezhebinin âlimleri kullanmışlardır. Ramazan'da verilen fitir sadakası, vitir ve bayram namazları ile kurban kesmek vaciptir.

Sünnet : Sünnet kelimesi sözlükte yol, âdet, gidişat, huy, karakter, tavır, davranış gibi anlamlara gelir. Terim olarak ise Hz. Peygamberin Farz ve vacip dışında yaptığı veya yapılmasını tavsiye ettiği davranışlar anlamındadır.

Sünnet-i müekkede: Hz. Peygamberin Farz ve vacibin yanı sıra devamlı yaptığı, çok az terk ettiği iş, davranış ve ibadetlerdir. Sabah namazının sünneti, öğle namazının ilk ve son sünnetleri, namazları cemaatle kılmak, ezan, kamet, selamlaşmak, dişleri temizlemek gibi davranışlar sünnet-i müekkededir.

Sünnet-i gayr-i müekkede: Hz. Peygamberin bazen yapıp bazen terk ettiği iş, davranış ve ibadetlerdir. İkinci ve yatsı namazlarının ilk sünnetleri sünnet-i gayr-i müekkededir. Sünnet-i gayr-i müekkedeği yerine getiren sevap ve övgüye layık görülür, terk edenler ise dinen kınanmaz.

Mendup : Mendup kelimesi sözlükte istenen, arzulanan, kendisine çağrılan şey demektir. Terim olarak ise dinen yapılması kesin ve bağlayıcı olmaksızın istenen ve terkedilmesi kınanmayan işleri ifade eder. Kuşluk ve teheccüd gibi nafîle namazlar. Ramazan dışında tutulan nafîle oruçlar menduptur. Farz, vacip ve sünnet dışında kalan Hz. Peygamberin yapılmasını tavsiye ettiği güzel davranışlara mendup yerine müstehap da denir. İnsanlarla iyi geçinmek, fakirlere zekâtın dışında yardımda bulunmak, güler yüzlü olmak gibi ahlaki güzelleştiren davranışlar da menduptur.

Mubah: Mubah kelimesi sözlükte açığa çıkan, açıklanan, serbest bırakılan şey demektir. Dinî bir terim olarak ise mükellefin yapıp yapmamakta serbest bırakıldığı fiiller anlamına gelir. Mübah, helal ve caiz kavramlarıyla birlikte kullanılır. Yenilmesi, içilmesi, kullanılması veya yapılması ayet ve hadislerle yasaklanmamış olan şeyler mubah, helâl ve caizdir. Mubah olan bir şeyi haram saymak yanlıştır. Çünkü İslam'a göre haramı ve helali belirleyen Allah (c.c.) ve Resulüdür.**Haram** : Haram kelimesi sözlükte yasaklanmış yer, koruluk, yasak bölge gibi anlamlara gelir. Dinî bir terim olarak ise Allah'ın (c.c.) kesin olarak yasakladığı söz ve davranışlar demektir.

Mekruh: Mekruh; İslam'a göre haram olmadığı halde istenmeyen, hoş görülmeyen söz ve davranışlardır. Mekruhtaki yasaklık haramdaki kadar kesin ve bağlayıcı delillere dayanmaz. Ancak bu durum, mekruhun işlenebileceği anlamına da gelmez. İkinci namazından sonra, güneşin batmasından az önce nafîle namaz kılmak, soğan, sarımsak yiyerek camiye gitmek, abdest alırken suyu israf etmek gibi fiiller mekruhtur.

İslam'da İbadetlerin Temel İlkeleri

Kur'an ve Sünnete Uygunluk

Kur'an-ı Kerim'de ibadetler hakkında gerekli bilgiler verilmiş, ibadetlerin yapılışı ise Hz. Peygamberin rehberliğine ve uygulamasına bırakılmıştır. Mesela namaz, oruç, zekât, hac gibi ibadetler Kur'an'da açıkça emredilmiş; bu ibadetlerin nasıl yapılacağını ise Hz. Muhammed (s.a.v.) göstermiştir.

İbadetler yalnızca Yüce Allah'ın emir ve yasaklarıyla belirlenmiştir ve kişilerin yorumlarına açık değildir, dolayısıyla ibadetlerin geçerli olabilmesi için Kur'an ve sünnete uygun olması gerekir. Bu sebeple ibadetlerin yalnızca Allah'ın (c.c.) emrettiği ve Hz. Peygamberin açıklayıp gösterdiği tarzda yapılması esastır.

Niyet

İbadetler yapılırken gözetilmesi gereken temel ilkelerden biri niyettir. İbadet eden kimsenin niyeti ibadeti yalnız Allah (c.c.) için yapmak olmalıdır. Bu, İslam'ın özünü oluşturan tevhid inancının temelidir. Allah'a (c.c.) inanan bir insan hiçbir şeyi Ona ortak koşmaz, ibadetlerini yalnızca O'nun için yapar, her türlü riyadan ve gösterişten uzak durur. Bu bakımdan inanan insanın ibadet ve yaşantısı Kur'an-ı Kerim'in: "...Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi Allah içindir." (En'âm suresi, 162 ayet) ayetinin ruhuna uygun olmalıdır.

İhlas

İhlas, sözlükte samimiyet, içtenlik, kalbi ve karşılıksız sevgi, samimi bağlılık, doğruluk, temizlik, saflık, gösterişsizlik gibi anlamlara gelir. Terim olarak ise tutum ve davranışlarda sadece Allah'ın (c.c.) hoşnutluğunu gözetme, sözün öze uyması, riyakârlıktan ve ikiyüzlülükten uzak olmak demektir.

İhsan

- İyilik etmek, iyi ve güzel davranmak, yaptığı işi güzel yapmak, bağışlamak, bağışta bulunmak, ikram etmek.
- İnsanın başta ana ve babası olmak üzere diğer insanlara yönelik sevgi ve saygıya dayalı özverili tutumu.
- İnsanın, Allah'ın (c.c.) huzurunda olduğunu hissetmeye çalışarak O'nu görüyormuşçasına ibadetlerini yerine getirmesi.

İslam'da İbadet Ahlak İlişkisi

İbadetlerin belli şekil ve şartları olduğu gibi bireysel ve toplumsal hayata bakan yönleri de vardır. İbadetler, insanları ruhen olgunlaştırır, kötü yönlerini engeller ve onları ahlaken yükseltir. Ayrıca ibadetlerin sağladığı sosyal yardımlaşma ve dayanışma, birliktelik, barış ve dostluk huzurlu bir toplumun oluşmasına da katkıda bulunur.

İbadetler insanı Allah'a (c.c.) yaklaştırır. Allah'a (c.c.) yönelen ve O'nun ölçülerini hayatında uygulamaya çalışan insan, bu tutumuyla yüce Allah ile arasındaki bağı güçlendirmiş olur. İbadetler, bu bağın somut göstergeleridir. Mesela günde beş vakit namazını kılan bir Müslüman, her seferinde kendini Allah'ın (c.c.) huzurunda hisseder. Böylece insan, Rabbini sürekli hatırlar ve O'nu asla unutmaz. Zekât ve sadaka ibadetleriyle Müslümanın malının bir kısmını ihtiyaç sahiplerine vermesi, mal ve servet edinme tutkusunu azaltır. Oruç tutan kişi; yeme içme arzularını, şehvet ve öfke gibi güdülerini denetim altına alır. Bu sayede manevi olgunluğunu artırarak Allah'a (c.c.) yaklaşmış olur.

İbadet aynı zamanda kulun Allah'a (c.c.) olan şükürünün bir göstergesidir. Şükür, Yüce Allah ile ilişkiyi güçlendirmenin en önemli yollarından biridir. Yüce Allah, bir insanın kendisine yakınlığını ve samimiyetini karşılıksız bırakmaz. Kendisiyle ilişkisini güçlendirmek için gayret edenin bu emeğini boşa çıkarmaz, ona bahsettiği maddi ve manevi nimetlerini artırır. Kur'an-ı Kerim'de " ... **Andolsun, eğer şükre dersiniz elbette size nimetimi artırırım. Eğer nankörlük ederseniz, hiç şüphe siz azabım çok şiddetlidir...**" (İbrahim suresi, 7. ayet.) buyrulmuş bu gerçek ifade edilmiştir.

Diğer taraftan insan, bu dünyanın karmaşası içinde çeşitli sıkıntılarla karşılaşır. Allah'a (c.c.) ibadet eden bir mümin, böylesi durumlarda metanetini yitirmez. Bunun Allah'ın (c.c.) bir imtihanı olduğunu bilir, sabreder ve zorluklarla mücadele eder. İbadet, kulluğun bir gereğidir. Sadece zor anlarda başvurulacak bir sığınma kapısı olarak görülmemelidir. İbadetin insanın iç dünyasına olumlu katkısı devamlılığıyla mümkündür. Kişi, ibadet sayesinde kendini daha iyi tanıyarak güçlü bir karakter sahibi olur. Kötülüklerden arınarak olgunlaşır. Bu olgunluk, kişide güven duygusu oluşturur; ona nefesine hâkim olma melekesi kazandırır, aşırılıklardan ve zararlı davranışlardan uzak durur.

İnsan çeşitli sebeplerle bilerek ya da bilmeyerek hataya düşebilir, günah işleyebilir. İnsandan beklenen hiç hata yapmaması değil; hatalarında ısrar etmemesi, hatasının farkına varıp hemen tövbe etmesidir. Müslüman günah işlediğinde Yüce Allah'tan af dileyerek O'nun sonsuz merhametine sığınmalıdır.

İbadetler insana sorumluluk bilinci kazandırır. Olgun insan sorumluluk bilinciyle hareket eder. Örneğin beş vakit namaz kılan Müslüman zamanı planlar ve onu verimli kullanmayı öğrenir. Böylece Allah'a (c.c.), ailesine ve topluma karşı sorumluluklarını vaktinde yerine getirir. Zekât ve sadaka ibadeti sayesinde insan başkalarının derdiyle dertlenmeyi, bollukta da darlıkta da ihtiyaç sahiplerini gözetmeyi öğrenmiş olur. Hac ve kurban ibadeti de birlikte hareket etme ve sosyal yardımlaşma açısından kişinin sorumluluk duygusunun gelişmesine katkı sağlar.

Yüce Allah, ibadetlerle Müslümanları tertemiz yapmak ve üzerlerindeki nimetlerini tamamlamak istemektedir.⁴⁹ Çünkü kin, düşmanlık, kibir, alay etme, alkol, uyuşturucu, Fuhuş gibi aşırı eğilim ve davranışlar gerçeği görmeye; doğru ve yerinde davranmaya engel olur. Bu davranışlar kalplerin körelmesine ve vicdanların kararmasına sebep olur. Bu kötü huyları alışkanlık hâline getirenlerin hem Allah (c.c.) ile hem de insanlar ve diğer varlıklarla ilişkisi bozulur. Dinimizde ibadetlerin her biri, insanın manevi açıdan arınmasına, ruh ve ahlak güzelliği kazanmasına yardımcı olur. Bu nedenle insan, ibadetleri bir yük olarak görmemelidir. İbadetlerin kendisine verilmiş bir nimet olduğunu bilmeli ve arınmak için bu fırsatı iyi değerlendirmelidir.

İbadetler toplumun kaynaşmasına katkı sağlar. Birçok ibadet bu birlik ve beraberliği sağlamaya yöneliktir. Namazlarını cemaatle kılmaya devam eden, camide sürekli bir araya gelen Müslümanlar birbirlerinin sevinç ve kederlerini paylaşma imkânı bulur. Müslümanlar için cuma özel bir gündür. Kur'an-ı Kerim'de "**Ey iman edenler! Cuma günü namaz için çağrı yapıldığı zaman, hemen Allah'ın zikrine koşun ve alışverişi bırakın. Eğer bilerseniz bu, sizin için daha hayırlıdır.**" (Cuma suresi. 9 ayet) buyrularak cuma gününün ve cuma namazının önemine dikkat çekilmiştir. Tarih boyunca da cuma namazı Müslümanların bir araya gelerek birbirleriyle görüşüp kaynaştıkları bir ibadet olmuştur. Hatta cuma günü Müslümanların haftalık bayramı olarak kabul görmüştür.

Ramazan ve kurban bayramlarında toplumun her kesiminden insanlar bayram namazı için camilere koşarlar. Namaz sonrasında birbirleriyle bayramlaşırlar. Bu günlerde dargınlar barışır, büyükler ve hastalar ziyaret edilir. Birliktelik ve kaynaşma bayramlarda zirveye çıkar.

Kur'an'dan Mesajlar: Bakara Suresi 177. Ayet

"Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Asıl iyilik kişinin Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitaba ve peygamberlere iman etmesi; sevdiği maldan yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara, yardım isteyenlere ve özgürlüğünü kaybetmiş olan kölelere harcaması; namazı kılıp zekâtı vermesidir. Böyleleri anlaşma yaptıklarında sözlerini tutarlar; darlıkta, hastalıkta ve savaş zamanında sabrederler. İşte doğru olanlar bunlardır ve işte takva sahipleri bunlardır." (Bakara suresi, 177. ayet.)

Kur'an-ı Kerim'in ikinci suresi olan Bakara suresinin 177. ayeti "Birr ayeti" olarak isimlendirilir. Birr kavramı iman ve ibadet başta olmak üzere her türlü iyilik, ihsan, itaat ve doğruluk anlamlarına gelir. Hz. Peygamber, "**Birr, ahlâk güzelliğidir.**" buyurarak bu kavramın her çeşit erdemi kapsadığını ifade etmiştir.

Ayette "birr" kelimesinin kapsamına giren güzel nitelikler; imana, ibadete, ahlâka ilişkin olmak üzere üç başlıkta ele alınmıştır. Ayette zikredilen erdemler bu başlıklara örnek olarak verilmiştir. Ancak birr kavramının kapsamı sadece burada anlatılanlarla sınırlı değildir.

Bu ayette asıl iyiliğin, insanın yüzünü doğuya veya batıya çevirmesi olmadığı ifade edilmiştir. Asıl iyiliğin samimi bir iman, ibadet ve bunların neticesi olan güzel ahlakla ilgili olduğu açık biçimde belirtilmiştir. Böylece içinde iman, ibadet ve ahlâk erdemlerinin yer almadığı bir şekilciliğin din açısından temelde bir önem taşımadığı vurgulanmıştır. Özden yoksun bir şekilcilikle gerçek iyiliğe ulaşamayacağı belirtilmiştir.

Ayetin sonunda, zikredilen erdemlere sahip olan insanların dürüst ve takva sahibi kimseler olduğu vurgulanmaktadır. Birr kavramı başka bir ayette de şöyle geçmektedir: "**... İyilik (el-birr) ve takva konusunda yardımlaşın; kötülük (el-ism) ve düşmanlık yolunda yardımlaşmayın...**" (Maide suresi 2. ayet) . Müslümanlar sadece iyilik işlemekle ve takva sahibi olmakla yetinmemeli aynı zamanda bu konularda birbirleriyle yardımlaşma içinde olmalıdır. Hz. Peygamber de, "Size doğruluğu tavsiye ederim. Doğrulukla iyilik bir bütündür ve bu ikisine sahip olanlar cennettir." buyurmuştur.